

1.1 טומאת בית הפרס וציון קברים. בית הפרס הוא שדה שנחרש בה קבר, שעפרה מטמא במגע ובמשא, מחשש שיש בו עצם כשעורה (טומאת מת א,טו; וראה שם פרק י). טומאה זו היא מתקנת חכמים, ולכן הקלו לעושי הפסח לפלס להם דרך בבית הפרס על ידי 'ניפוח', נשיבת אוויר בפה וחשיפת עצמות בקרקע כבימין הציור (ראה קרבן פסח ו,ח). משמאל, ציון קברים: "כל המוצא קבר או מת או דבר שמתמא באהל מן המת - חייב לצון עליו, כדי שלא יהיה תקלה לאחרים... ובמה מצוינו? בסיד: ממחה ושופך על מקום הטמאה" (טומאת מת ח,ט).

פרה אדומה

2.1 כלי אבן להכנת פרה אדומה. "מעלות יתרות עשו בטהרת פרה אדמה, והרחקות גדולות הרחיקו מטמאת המת בכל מעשיה... ומפני זה, כשפפרישין הכהן השורף אותה, מפרישין אותו ללשכה מוכנת בעזרה, ויבית אבן היתה נקראת, מפני שכל פליה כלי אבנים, שאין מקבלין טמאה. ובכלי האבן היה משתמש כל שבעת ימי ההפךשה" (פרה אדומה ב,א). בתמונה כלי אבן הכשרים לשימוש הכהן שהופרש, לשיבת מים ממעיין השילוח (שם ב,ז), להזאת מי חטאת ולשמירת אפר הפרה.

2.2 שאיבת מים מן השילוח. כחלק מן ההכנות, הפרישו את הכהן השורף את הפרה האדומה ללשכה מיוחדת במקדש למשך שבעה ימים (פרה אדומה ב,א-ב). בכל אותם ימים היו מזים עליו מאפר הפרות שנשרפו בעבר (שם ב,ו). המזה על הכהן היה אדם שלא נטמא במת מעולם. לשם כך היו בירושלים חצרות שתחתיהן חלל החוצץ בפני טומאת מות, שמוא יש שם 'קבר התהום', והיו מביאים לשם נשים ויולדות שם, והילדים שנדלו שם בטהרה, היו טובלים במקווה שמוא נטמאו בטומאות אחרות, שואבים מים מן השילוח ולאחר מכן מזים מהם על הכהן (שם ב,ז). בציור נראים ילדים לבושים בגדי כהונה על פי תרגום יונתן (במדבר יט,יח) שהצריך כהנים בעיסוק זה. ולהלכה פסק הרמב"ם ש"הכל פֶּשְׁרִין לְמִלְאוֹת אֶת הַמַּיִם" (שם ו,ג) וגם ילדי ישראל כשרים לכך.

3.1 שחיטת הפרה האדומה. "וְכֹפְתֵיךָ אֶת הַפָּרָה בְּחֶבֶל שֶׁלְמַגַּג [סיבי צמחים, שהוא רך], וְנוֹתְנִין אוֹתָהּ עַל גְּבִי הַמַּעֲרָכָה, רֵאשָׁה לְדָרוֹם וּפְנֵיהָ לַמַּעֲרָב, וְהִפְחֵה עוֹמֵד בַּמְזֻרָח וּפְנֵיו לַמַּעֲרָב, שׁוֹחֵט בִּימֵינוּ וּמְקַבֵּל הַדָּם בְּשִׂמְאֵלוֹ, וּמִזָּה בְּאֶצְבְּעוֹ הַיְמָנִית מִן הַדָּם שֶׁבְּכַף הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים" (פרה אדומה ג,בג). בציור נראה מקום שחיטת הפרה מכוון מול פתח ההיכל כדי שתהיה הזאת דם הפרה "נִכְחַץ פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד" (במדבר יט, ד; פרה אדומה ד,ה). בציור נראה הכהן עומד במערב, אבל בשחיטה חייב לעמוד במזרח ופניו למערב.